

מי זה אני? זה הקדוש ברוך הוא, מלכות השמים הקדושה. המלכות האחרת של עובדי עבודה זרה נקראת אחר, שכתוב (שמות לד) כי לא תשתחווה לאל אחר כי ה' קנא שמו.

ובא ראה, אני - שלטון העולם הזה והעולם הבא, והכל תלוי בו. אחר - צד הטמאה, אחר, צד האחר בצד הטמאה, ושלטונו בעולם הזה, ואין לו כלום בעולם הבא, ומשום זה מי שנדבק באני הזה, יש לו חלק בעולם הזה ובעולם הבא.

ומי שנדבק באחר הזה, נאכד מן העולם ההוא ואין לו חלק בעולם הבא. ויש לו חלק בעולם הזה בטמאה, משום שאותה המלכות האחרת, עובדי עבודת פוכבים ומזלות, פמה הם מגנים שומרים ממנים בה לשלט בעולם הזה.

ומשום כך אלישע אחר שירד ונדבק בדרגה הזו, נטרד מן העולם הבא ההוא, ולא נתנה לו רשות לחזור בתשובה ונטרד מן העולם ההוא, ועל כן נקרא אחר. ומשום כך צריך אדם להפרד מפל הצדדים שלא להטמא בצד ההוא, לזכות בעולם הזה ובעולם הבא. ועל כן זה ברכה וזה קללה, זה שבע וזה רעב. הפל בהפוך זה מזה, והנה בארנו.

ומשום כך, באותו זמן של שנת הרעב, אין לאדם להראות בשוק, ולא לפתח מעינו להוליד בנים לאל אחר, והנה נתבאר.

אשרי האיש שנשמר ללכת בדרך אמת ולהדבק תמיד ברבוננו,

לְיִשְׂרָאֵל לְאַתְקֻדְשָׁא. (דאחמך) (ר"א דכתיב), וְהִייתֶם קְדוֹשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אָנִי. מֵאֵן אָנִי. דָּא קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא, מְלָכוּת שְׁמַיִם קְדִישָׁא. מְלָכוּתָא אַחְרָא דְעוֹבְדֵי עֲבוֹדַת פּוֹכְבִּים וּמִזְלוֹת, אַקְרִי אַחֲרֵי. דְכָתִיב, (שמות לד) כִּי לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל אַחֵר כִּי יִי קִנְא שְׁמוֹ.

וְהָא חֲזִי, אָנִי, שְׁלִטְנֵנוּ דְעֵלְמָא דִּין, וְעֵלְמָא דְאַתִּי, וְכֹלָא בֵּיהּ תְּלִיא. אַחֲרֵי, סְטָרָא מְסַאבָּא. אַחֲרֵי, סְטָרָא אַחְרָא בְּסְטָרָא מְסַאבָּא, וְשׁוֹלְטְנֵנוּ דִּילִיָּהּ בְּהַאי עֵלְמָא, וְלִית לִיהּ בְּעֵלְמָא דְאַתִּי כְּלוּם. וּבְגִין דָּא מֵאֵן דְאַתְדְּבַק בְּהַאי אָנִי, אִית לִיהּ חוּלְקָא בְּעֵלְמָא דִּין וּבְעֵלְמָא דְאַתִּי.

וּמֵאֵן דְאַתְדְּבַק בְּהַאי אַחֲרֵי, אַתְאָבִיד מֵהֵהוּא עֵלְמָא, וְלִית לִיהּ חוּלְקָא בְּעֵלְמָא דְאַתִּי. וְאִית לִיהּ חוּלְקָא בְּהַאי עֵלְמָא, בְּמְסַאבֵּנוּ. בְּגִין דְהֵהוּא מְלָכוּ אַחְרָא עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת פּוֹכְבִּים וּמִזְלוֹת, פְּמָה אֵינֻן תְּרִיסִין גְּרַדִּינִין מְמַנֵּן בֵּיהּ, לְשִׁלְטָא בְּהַאי עֵלְמָא.

וּבְגִינֵי כֵּךְ, אֵלִישַׁע אַחֲרֵי, דִּנְחַת וְאַתְדְּבַק בְּהַאי דְרָגָא, אַתְטְרִיד מֵהֵהוּא עֵלְמָא דְאַתִּי, וְלֹא אַתְיִיְהִיב לִיהּ רְשׁוֹ לְמַהְדֵּר בְּתִיּוּבְתָא, וְאַתְטְרִיד מֵהֵהוּא עֵלְמָא, וְעַל דָּא אַקְרִי אַחֲרֵי.

וּבְגִין כֵּךְ בְּעֵי בְר נֶשׁ לְאַתְפְּרָשָׁא מְפֹל סְטָרִין, דְּלֹא לְאַסְתְּאַבָּא בְּהֵהוּא סְטָרָא, לְמִזְפִּי בְּהַאי עֵלְמָא וּבְעֵלְמָא דְאַתִּי. וְעַל דָּא, דָּא בְּרָכָה, וְדָא קְלָלָה. דָּא שְׁבַע, וְדָא רְעַב. כֹּלָא בְּהַפּוּכָא דָּא מֵן דָּא. וְהָא אוֹקִימָנָא.

וּבְגִין כֵּךְ, בְּהֵהוּא זְמָנָא דְשְׁנַת הָרַעַב, לִית לִיהּ לְבַר נֶשׁ לְאַתְחִזָּא בְּשׁוּקָא, וְלֹא לְאַפְתָּחָא מִבּוּעִיָּה לְאוּלְדָּא, לְמִיָּהּ

בנין לאל אחר, והא אתמר.

זכאה איהו בר נש דאסתמר למיהו בארז
קשוט, ולא תדבקא במאריה תדיר.

דכתיב, (דברים י) וכו' תדבק. (וכתיב, את יי אלהיך תירא
אתו תעבד וכו' תדבק) ובשמו תשבע, וכו' תשבע, לא
כתיב, אלא ובשמו. מאי תשבע, כמה
דאוקימנא, למהוי מתדבק ברזא
דמהימנותא.

שבעה דרגין לעילא עלאין על כלא, רזא
דשלימו דמהימנותא. ורזא דשבעה
דרגין דלתתא מנייהו, דאינון חבורא חד,
וקשווא חד, אלין באלין, למהוי כלהו חד.
ובגין כן כתיב, (מלכים א ח) שבעת ימים ושבעת
ימים ארבעה עשר יום. וכלא חד, וקשווא
חד, ועל דא כתיב ובשמו תשבע, מלעילא
ומתתא. זכאה איהו (נ"א מאן דנבי לאתדבקא ביה בקדשא
ברוך הוא בקרא יאות. זכאה הוא בעלמא דין ובעלמא דאתי. דקדשא
ברוך הוא פתח ליה אוצרין טבין קדישין בשעתא דאצטרוד לקבלא עלותא
כמה דאת אמר).

(נ"א ומאן דמיחד אליו באליו, עליה כתיב), (דברים כח) יפתח יי
לך את אוצרו הטוב את השמים, אליו
אוצרין דלעילא ותתא. שבעת ימים ושבעת
ימים כלהו חד. דכתיב, את אוצרו הטוב את
השמים. אוצרו חד, ואיהו את השמים. (זכריה
ד) שבעה ושבעה מוצקות, ואינון חד.

רבי חייא ורבי יוסי הוו אזלי בארזא,
אדהכי חמו חד בר נש דהוה אתי,
מתעטף בעטופא דמצוה וכלי זיינין קטורין
תחותוי. אמר רבי חייא, בר נש דין, חד
מתרין אית ביה. או זכאה שלים איהו, או
לרמאה (את) בני עלמא איהו.

אמר ליה רבי יוסי, הא חסידי עליונין
אמרו, הוי דן לכל בר נש לזכו. הא תנינן, בר נש דנפיק לארזא,

שכתוב (דברים י) וכו' תדבק (וכתוב את יי
אלהיך תירא אתו תעבד וכו' תדבק) ובשמו
תשבע. וכו' תשבע לא כתוב, אלא
ובשמו. מה זה תשבע? כמו
שבארנו, להיות דבק בסוד
האמונה.

שבע דרגות למעלה עליונות על
הפל, הסוד של שלמות האמונה
והסוד של שבע דרגות שלמטה
מהם, שהם חבור אחד וקשר
אחד, אלו עם אלו, שכלם יהיו
אחד. ומשום כן כתוב (מלכים א-ח)
שבעת ימים ושבעת ימים ארבעה
עשר יום, והפל אחד וקשר אחד.
ועל כן כתוב ובשמו תשבע,
מלמעלה ומלמטה. אשריו ומי שזכה
להתדבק בקדוש-ברוך-הוא כראוי, צדיק הוא בעולם
הזה ובעולם הבא. שהקדוש ברוך הוא פותח לו
אוצרות טובים קדושים בשעה שיצטרף לקבלת
התפלה, כמו שנאמר

(ומי שמחד אלו עם אלו, עליו כתוב) (דברים כח)
יפתח ה' לך את אוצרו הטוב את
השמים. אלו האוצרות שלמעלה
ולמטה. שבעת ימים ושבעת ימים
כלם אחד, שכתוב את אוצרו
הטוב את השמים. אוצרו אחד,
והוא את השמים. (זכריה ד) שבעה
ושבעה מוצקות, והם אחד.

רבי חייא ורבי יוסי היו הולכים
בדרך. בינתים ראו איש אחד
שהיה בא מעטף בעטוף של מצוה
וכלי זין קטורים תחתיו. אמר רבי
חייא, האיש הזה, אחד מן השנים
יש בו - או שהוא צדיק שלם, או
שהוא בשביל לרמות את בני
העולם.

אמר לו רבי יוסי, הרי החסידים
העליונים אמרו, הוי דן כל אדם
לכף זכות. הנה שנינו, אדם
שיוצא לדרך, יתפנו לשלשה
דברים - לדורון, לקרב, ולתפלה.

בר נש דנפיק לארזא,